

Saksa keel B keelena põhikoolis

6. klass

Õpisisu

- Mina ja teised: Enese ja kaaslaste tutvustus (nimi, vanus, elukoht);
- Kodu ja lähiümbus: pereliikmed ja sugulased, pereliikmete tegevusalad;
- Kodukoht;
- Eesti: riik, pealinn;
- Riigid ja nende kultuur: õpitavat keelt kõnelevate riikide sümboolika, tähtpäevad ja kombed;
- Igapäevaelu;
- Õppimine ja töö: õppeained, kooliasjad, lihtsamad tegevused koolis ja kodus;
- Vaba aeg: lemmiktegevused.

Õpitulemused:

6.klassi lõpetaja

- Kuulamine.
 - Suudab jälgida aeglast ja hoolika hääldusega töökorraldusi ning juttu, vajades sisu mõistmiseks mõnikord ülekordamist.
- Rääkimine.
 - Oskab moodustada lihtsaid fraase õpitud teemadel.
 - Oskab esitada lihtsaid küsimusi ja vastata samalaadsetele küsimustele.
 - Oskab väljendada aega.
 - Kasutab õpitud tarindeid ja lausemalle, kuid ka nendes esineb vigu.
 - Oskab kasutada kõige lihtsamaid igapäevaseid viisakusväljendeid (palun, tänan, vabandust).
 - Kõnes teeb pause, et otsida väljendeid või korrigeerida sõnastust.
- Lugemine.
 - Mõistab lühikesi, lihtsaid tekste fraashaaval, leides tuttavaid nimesid, sõnu ja tuntumaid fraase.

- Kirjutamine.
- Oskab kirjutada lühikesi tekste õpitud teemadel, kasutades näite abil ka sidesõnu “ja”, “siis”.
- Oskab ümber kirjutada tuttavaid sõnu ja lühikesi fraase.
- Grammatika.
- Oskab õpitud tegusõnu olevikus pöörata nii ainsuse kui ka mitmuse vormides.
- Kasutab lausetes enamasti õigesti eessõnu in, aus, am, um.
- Teab, et saksa keeles on määrav artikkel der/die/das ja umbmäärane artikkel ein/eine ning kahte käännet (Nominativ, Akkusativ).

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

●	Kuulamine	Lugemine	Kirjutamine	Rääkimine
Saksa keel	A 1.2	A 1.1	A 1.1	A 1.2

Õpioskuste areng, õpimotivatsioon

Töövõtete valikul arvestab õpetaja, et II kooliastmes vajavad õpilased nii paaris- kui ka rühmatöö ning vahel ka individuaalse töö puhul veel õpetaja täpsustavaid juhiseid.

Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb silmas pidada teismelise õpilase huve, elukogemust ning erineva võimekusega õpilaste vajadusi, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid.

Õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik. Õpetaja analüüsib õpilaste vigu ning vajadusel korrigeerib oma tegevust. Õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada, kasutamata teistega võrdlemist ning rõhutamata võistlust. hinnete ületähtsustamist tuleb vältida.

Õpilast tuleb suunata märkama oma edusamme ja võrdlema oma saavutusi varasematega.

Ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki.

Hindamine

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, mille käigus tõstetakse esile õpilase edusamme.

Õpetaja juhhib puudustele tähelepanu taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada. Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa.

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust.

Eesmärk on, et õpilane õpiks koostöös kaaslaste ja õpetajaga sõnastama seda, mida ta on enda arvates hästi omandanud, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema ja/või milliseid oskusi ta peaks veel endas arendama. Selleks sobivaid töövorme (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed jmt) on õpilane juba õppinud ja kasutanud I kooliastmes A-võõrkeele õppimisel.

Alguses võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama. Oluline on, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.